

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Włochy) w dniu 6 listopada 2014 r. – Antonio Tita i in. przeciwko Ministero della Giustizia i in.

(Sprawa C-495/14)

(2015/C 026/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Strona pozwana: Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady ustanowione w dyrektywie 2007/66/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. oraz w dyrektywach Rady 89/665/EWG⁽²⁾ i 92/13/EWG⁽³⁾ w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych, sprzeciwiają się obowiązywaniu włoskich przepisów krajowych, takich jak przepisy dotyczące opłaty sądowej, wprowadzonych na mocy art. 9, 13 ust. 6a i 6a.1 oraz art. 14 ust. 3b D.P.R. (dekretu prezydenta republiki) nr 115 z dnia 30 maja 2002 r. (z późniejszymi zmianami) oraz na mocy art. 1 ust. 27 ustawy nr 228 z dnia 24 grudnia 2012 r., ustanawiających wysokie kwoty opłaty standardowej za dostęp do sądu administracyjnego w dziedzinie zamówień publicznych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniająca dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych (Dz. U. L 335, s. 31).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz.U. L 395, s. 33).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynująca przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz.U. L 76, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van Cassatie van België (Belgia) w dniu 10 listopada 2014 r. – VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-499/14)

(2015/C 026/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie van België

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: VAD BVBA, Johannes Josephus Maria van Aert

Druga strona postępowania kasacyjnego: Państwo belgijskie

Pytanie prejudycjalne

Czy towary pakowane w zestawy do sprzedaży detalicznej, które zostały zgłoszone do odprawy celnej w oddzielnych opakowaniach, gdyż jest to uzasadnione, w przypadku których jest jednak jasne, że przynależą one do siebie i są przeznaczone do sprzedaży detalicznej jako jedna całość, należy uznawać za zestawy do sprzedaży detalicznej w rozumieniu reguły 3 b ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej zgodnie z załącznikiem I rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1214/2007⁽²⁾ z dnia 20 września 2007 r., również wówczas, gdy towary zostały po zgłoszeniu spakowane łącznie dla celów sprzedaży detalicznej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 286, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 10 listopada 2014 r. – Buzzi Unicem SpA i in. przeciwko Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE i in.

(Sprawa C-502/14)

(2015/C 026/17)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Buzzi Unicem SpA, Colacem SpA, Cogne Acciai Speciali SpA, Olon SpA, Laterlite SpA

Strona pozwana: Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna ze względu na to, że przy obliczaniu bezpłatnych uprawnień do przydziału nie uwzględnia ona udziału emisji związanych ze spalaniem gazów odlotowych – lub gazów procesowych, wytwarzanych przy wytopie stali – ani emisji związanych z ciepłem wytwarzanym podczas kogeneracji, a tym samym dopuszcza się naruszenia art. 290 TFUE i art. 10a ust. 1, 4 i 5 dyrektywy 2003/87/WE⁽¹⁾, wykraczając poza granice uprawnień przyznanych na mocy tej dyrektywy i stojąc w sprzeczności z celami tej dyrektywy (wspieranie bardziej energooszczędnych technologii oraz ochrona wymogów rozwoju gospodarczego i zatrudnienia)?
- 2) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna w świetle wspólnotowych zasad skuteczności i proporcjonalności, o których mowa w art. 5 TUE, ponieważ błędnie skutkuje naruszeniem uzasadnionych oczekiwań skarżących spółek w utrzymaniu początkowej liczby przydzielonych im uprawnień, do których mają prawo na podstawie przepisów dyrektywy, a tym samym pozbawia je korzyści ekonomicznej związanej z tym dobrem?
- 3) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna ze względu na to, że przy obliczaniu bezpłatnych uprawnień do przydziału nie uwzględnia ona emisji z instalacji, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy wyłącznie od 2013 r., w zakresie w jakim są one objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na mocy dyrektywy 2009/29/WE?
- 4) Czy decyzja Komisji Europejskiej 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. jest nieważna, w zakresie w jakim definiuje międzysektorowy współczynnik korygujący z uwagi na naruszenie art. 296 ust. 2 TFUE i art. 41 [karty praw podstawowych], jako że jest ona pozbawiona odpowiedniego uzasadnienia?